

Kökényné Nemoda Enikő

HOSSZÚ ÚT A GYERMEKPORTRÉKIG

Tízéves korom óta vagyok mentoráltja a Csányi Alapítványnak, melynek programjai már az általános iskolában is segítségemre voltak, ám a középiskolában még hangsúlyozottabban. Az Alapítvány keretein belül számos tanulmányi úton vettem részt: négy alkalommal jártam Angliában, illetve többször is volt lehetőségem a környező országokba vagy éppen belföldre utazni. Az Alapítványnál kapott nyelvi óráknak köszönhetően 2017-ben felsőfokú angol nyelvvizsgát szereztem. Előkészítő rajzórákat is kaptam, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy felvételt nyertem az Eszterházy Károly Egyetem képzőiskolájának festészet szakirányára. Középiskolai tanulmányaimat a jászárokszállási Deák Ferenc Gimnáziumban 2017-ben fejeztem be.

Az egyetemi alapképzés három éve a kísérletezésről szólt, hiszen kipróbáltam magam mindenféle művészeti tevékenységben, az absztrakt festésztől kiindulva a body artig. A diploma évében azonban megtaláltam azt a témát, ami a leginkább érdekelt, és hozzá azon médiumot, amivel a legjobban meg tudtam valósítani az elképzeléseimet. Végül a gyermekportrékban találtam meg azt a tematikát, amit tovább szeretnék vinni. 2019 októberében kezdtem el ezt a festménysorozatot, amiből kiválasztottam öt darabot, végül így alakult ki a diplomamunkám. A sorozat címe: Gyermekportrék. A festmények vegyes technikával készültek vászonra, a portrék mindegyikét olajjal festettem meg, és emellett ragasztószalagot használtam.

A témaválasztásban fontos szerepe volt az önkéntes munkámnak. Már középiskolás koromban bejártam a Járszág településeit voluntőr munkát végezve. Cigány hagyományörző délutánokat és programokat szerveztem fiataloknak. Már akkor megtetszett az, hogy ilyen módon segíthetek másoknak, hiszen én is nehéz körülmények között nőttem fel. Ez elősegítette azt, hogy azonosulni tudjak velük. Az utóbbi években az Egri Roma Szakkollégium tagjaival az egri Szala-parti szegregátumban élő családoknak nyújtunk segítséget, szabadidős, illetve hagyományörző programokat szervezünk számukra, továbbá korrepetáljuk is a gyerekeket.

Ezen foglalkozások alatt számos fotót készítünk, amelyek nem előre beállítottak, hanem a gyerekeket spontán és őszinte érzelmeik közben mutatják meg. Ezek a fotók nyújtották számomra a legnagyobb inspirációt, amikor ezt a sorozatot festettem. A képeken látható gyerekek mindegyikét személyesen ismerem, ezért az alkotásokat az ő neveikkel címeztem meg. A képeken látható gyerekeket a foglalkozás szituációjából kiemelem, és egy újabb környezetbe helyezem. A fehér háttér arra szolgál, hogy a gyerekekre, az ő érzéseikre, mimikájukra és hangulatukra összpontosuljon a figyelem. Pontosan ezért nem festek a háttérbe semmi olyat, ami ezt a szemléletet befolyásolná. Az arcot realista stílusban, részletesen kidolgozva ábrázolom, ezzel ellentétben a haját, a ruházatot vázlatosan jelenítem meg. Így különböző minőségeket ütköztetek, amely a befejezetlenség érzetét keltheti.

Huszonegy éves vagyok. Ha visszaemlékszem eddigi életemre azt látom, hogy a rajzolás mindig sokat jelentett számomra. Hosszú, kihívásokkal és élményekkel teli út vezetett el odáig, hogy 2020-ban sikeresen diplomáztam képzőiskolai alapszakon, festészet, grafika szakirányon.

A férjem és a családom mellett az alapítványtól is maximális segítséget kaptam.

Bori

Buci (közeli)

Buci

Dávid

Dzseni

Milán

Milán

Milán (részlet)